

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΝΗΣΙ - LA ISLA MINIMA

Σκηνοθεσία: Αλμπέρτο Ροντρίγκεζ

Σενάριο : Αλμπέρτο Ροντρίγκεζ, Ραφαέλ Κόμπος

Ηθοποιοί: Χαβιέρ Γκουτιέρρεζ, Ραούλ Αρεβάλο, Χεζούς Κάστρο, Αντόνια ντε λα Τόρε.

Φωτογραφία: Άλεξ Καταλάν

Μοντάζ: Χοσέ Μ. Τζ. Μογιάνο

Μουσική: Χούλιο ντε λα Ρόσα

Χώρα: Ισπανία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 105'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Φεστιβάλ Σαν Σεμπασιτιάν, Βραβείο Καλύτερης Φωτογραφίας και Καλύτερης Ανδρικής Ερμηνείας.

- 17 Υποψηφιότητες στα Ισπανικά Βραβεία Goya, από τις οποίες απέσπασε συνολικά 10 Βραβεία: Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Σεναρίου, Α' Ανδρικού Ρόλου, Φωτογραφίας, Μοντάζ, Μουσικής, Σκηνικών, Κοστούμιών και Πρωτοεμφανιζόμενη Ηθοποιού.

Ένα τέλεια ισορροπομένο θρίλερ από την Ισπανία.

Σε μια ισπανική κωμόπολη του 1980 δύο αστυνομικοί προσπαθούν να εξιχνιάσουν την υπόθεση εξαφάνισης δύο νεαρών κοριτσιών. Η έρευνά τους θα τους οδηγήσει σε σκοτεινά μονοπάτια, τα οποία θα γίνουν ακόμα πιο επικίνδυνα από τις ιδεολογικές κι επαγγελματικές διαφορές μεταξύ τους.

Ρεαλιστικό, υποβλητικής ατμόσφαιρας αστυνομικό νουάρ με αναφορές στο «Chinatown», στο «Seven» και στο «True Detective». Βραβευμένο με δέκα Γκόγια, εντυπωσιάζει με το υποδειγματικό αφηγηματικό σπλ του, αλλά και το διεισδυτικό τρόπο με τον οποίο περιγράφει το τέλος ενός ολόκληρου ιστορικού κύκλου, μιας σειράς αξιών ζωής και ενός είδους (παλιομοδίτικου;) μυθοπλαστικού ήρωα.

Το φιλμ εκτυλίσσεται σε μια παραγμένη περίοδο της Ισπανίας, όταν η χώρα προσπαθούσε να μεταβεί από τη δικτατορία του Φράνκο στη δημοκρατία. Σκληρός ρεαλισμός, πνιγνήρ ατμόσφαιρα, υποδόριο σασπένς, ανατροπές, αλλά και μια πινακοθήκη από καλογραμμένους χαρακτήρες, συνθέτουν «Το Μικρό Νησί», μία από τις καλύτερες ισπανικές ταινίες της κινηματογραφικής σεζόν.

Το «Μικρό Νησί», εξελίσσεται με φόντο τους δυοσίωνους βάλτους του Γουαδαλκίβιρ και αποτελεί την έκτη μεγάλο μήκους δημιουργία του Αλμπέρτο Ροντρίγκεζ. Ο Ισπανός σκηνοθέτης, μας προσφέρει ένα προσεγμένο και αισθητικά τέλειο, αστυνομικό θρίλερ. Ένα θρίλερ, που παρά τη σχετικά προβλέψιμη εξέλιξη του σεναρίου, καταφέρνει με τη δεξιοτεχνία του σκηνοθέτη, με την πανέμορφη φωτογραφία, τα πανοραμικά πλάνα αλλά και τις αξιόλογες ερμηνείες των δύο βασικών πρωταγωνιστών του - Χαβιέρ Γκουτιέρρεζ και Ραούλ Αρεβάλο - να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον και την αγωνία του θεατή, μέχρι να πέσει η αυλαία.

«Το «Μικρό Νησί» είναι μια ταινία με μια κλασική χροιά, όσον αφορά την έρευνα και την ανάπτυξη των χαρακτήρων, αλλά με ένα φόντο θαμπό, λασπώδες, πυκνό και αδιεπέραστο... Όπως οι ίδιοι οι βάλτοι όπου εκτυλίσσεται. Το «Μικρό Νησί» είναι ότι πιο κοντινό σε μια ταινία είδους

έχω δημιουργήσει, αλλά την ίδια στιγμή έχει τη δική του ταυτότητα που το κάνει διαφορετικό και ξεχωριστό.» - Αλμπέρτο Ροντρίγκεζ

Μεταφερόμαστε στον Ισπανικό Νότο, το 1980. Η χώρα πασχίζει ακόμα να επουλώσει τις πληγές της από τις αγριότητες της περιόδου της δικτατορίας του Φράνκο. Μια σειρά από βάναισες δολοφονίες έφηβων κοριτσιών σε μια απομονωμένη πόλη φέρνει κοντά δύο ιδιαίτερους και ανόμιους χαρακτήρες. Πρόκειται για δύο ντετέκτιβ του τμήματος ανθρωποκτονιών που στέλνονται από τη Μαδρίτη για να εξιχνιάσουν την υπόθεση.

Στοιχειωμένοι και οι ίδιοι από το παρελθόν τους στη σκιά του απολυταρχικού καθεστώτος, ο Χουάν (Χαβιέ Γκουτιέρεζ) και ο Πέδρο (Ραούλ Αρεβάλο) θα πρέπει πρώτα να παρομερίσουν τις προσωπικές τους διαφωνίες και τις βαθιές ιδεολογικές διαφορές τους, προκειμένου να καταφέρουν να εντοπίσουν τον αδίστακτο δολοφόνο.

Η έρευνά τους θα τους οδηγήσει σε επικίνδυνα μονοπάτια, καθώς ανασύρει στην επιφάνεια τα σκοτεινά μυστικά της μικρής αυτής κοινότητας. Παράλληλα όμως και η ζωή των δύο ντετέκτιβ τίθεται σε κίνδυνο καθώς ο δολοφόνος κινείται στις σκιές και δε διστάζει να τρομοκρατεί τόσο την τοπική κοινωνία της περιοχής, όσο και να απειλεί τους δύο αστυνομικούς που βρίσκονται στα ίχνη του.

Η ταινία απέσπασε δέκα (10) Βραβεία Γκόγια της Ισπανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου, μεταξύ των οποίων Καλύτερης Ταινίας, Καλύτερης Σκηνοθεσίας, Καλύτερου Πρωτότυπου Σεναρίου και Καλύτερης Φωτογραφίας. Ενώ παράλληλα με την καλλιτεχνική αξία του φιλμ, αξιόλογη ήταν και η εμπορική του επιτυχία, ειδικά στην Ισπανία. Ο σκηνοθέτης Αλμπέρτο Ροντρίγκεζ αναφέρει χαρακτηριστικά:

«Για μερικούς μήνες κατά τη διάρκεια του 2009, ο Ραφαέλ Κόμπος κι εγώ φλερτάραμε με την πιθανότητα να γράψουμε μια «νουάρ» ιστορία, έχοντας ως έμπνευση το μυθιστόρημα «2666» του Μπολάνιο και ταινίες όπως «Το Δόλωμα» του Βάιντα, και άλλες όπως η «Chinatown», το «Bad Day at Black Rock», κ.α. Ως πηγή έμπνευσης είχαμε επίσης οτιδήποτε ξυπνούσαν μέσα μας οι βαλτότοποι, ένα μαγικό και μυστηριώδες μέρος όπου ο πλούτος και η εξουσία βάδιζαν χέρι χέρι με τον πόνο και τη μιζέρια χαρακτηρισμών που αποτελούσαν προϊόν των κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών του παρελθόντος. Με όλες αυτές τις πληροφορίες ξεκινήσαμε να γράφουμε μια ιστορία. Αποφασίσαμε να την τοποθετήσουμε χρονικά στο 1980, μια χρονιά μεγάλης πολιτικής έντασης στην Ισπανία, μια ένταση που έπρεπε να γίνεται αντιληπτή στο φόντο, όπως κανείς αντιλαμβάνεται το τρίξιμο των δοντιών.»

Με φόντο τους δυσοίονους βάλτους του Γουαδαλκιβίρ, ο Αλμπέρτο Ροντρίγκεζ καλύπτει δεξιοτεχνικά την απόσταση που χωρίζει την κλασική «Chinatown» από το πρόσφατο «True Detective» και **παραδίδει ένα υποβλητικό αστυνομικό θρίλερ με ασφυκτική ένταση και πολιτικο-κοινωνικές προεκτάσεις.**

ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ

Στην Ισπανία του 1980, στο στενό, πιεσμένο διάστημα όταν η χώρα προσπαθεί να περάσει από τη δικτατορία του Φράνκο σε μια ευρωπαϊκή δημοκρατία, δυο αστυνομικοί βρίσκονται, με το αυτοκίνητό τους χαλασμένο, σε μια μικρή κοινότητα στις ελάνδες όχθες του Γουαδαλκιβίρ, με αποστολή να εξιχνιάσουν την εξαφάνιση δυο κοριτσιών, δυο έφηβων αδερφών. Όσο βυθίζονται στην πραγματική και την ηθική λάσπη, όσο διαπιστώνουν ότι η υπόθεσή τους αποτελεί μέρος ενός φρικτότερου όλου, η μετέωρη λαϊκή κοινωνία της Ισπανίας παίρνει την ευθύνη της στο

έγκλημα.

Χωρίς περιστροφές, αυτό είναι μάλλον το καλύτερο θρίλερ της χρονιάς. Με υπομονή στο ρυθμό του, αλλά χωρίς στιγμή να χάνει την ένταση ενός αστυνομικού μυστηρίου, ο Αλμπέρτο Ροντρίγκες φτιάχνει μια ταινία με το σκηνοθετικό, πολιτικό, διαβρωμένο απολυταρχικού καθεστώτος, ο άλλος νέος, με υποτιθέμενα νέες και καθαρές ιδέες, προσπαθούν να γεφυρώσουν ό,τι τους χωρίζει, μέσα στην καχυποψία που σκεπάζει ολόκληρη τη χώρα. Ο Χαβιέρ Γκουτιέρρες, πνιγμένος στις ενοχές μέσα στο στοχαστικό βλέμμα του και ο Ραούλ Αρέβαλο (τόσο διαφορετικός από τον αεροσυνοδό του «Δεν Κρατιέμαι» του Αλμοδόβαρ), κρατούν χαμηλούς τόνους σε δυο γεμάτες περιεχόμενο ερμηνείες, πλαισιωμένοι από δευτερογενιστές που όσο είναι περαστικοί, άλλο τόσο είναι αναγνωρίσιμοι ήρωες μιας κλασικής τραγωδίας, ή ενός φροντισμένου νεονουάρ.

Ο Ροντρίγκες κάνει σινεμά είδους, με τον αυθεντικότερο τρόπο, αλλά ταυτόχρονα μελετά, διακριτικά, ένα άλλο έγκλημα, την εποχή του Φράνκο και τ' απόνερά της, τοποθετώντας την πολιτική στο βάθος, σ' έναν κρεμασμένο στον τοίχο σταυρό «στολισμένο» με τις φωτογραφίες του Φράνκο και του Χίτλερ, στην απεργία των αγροτών που σιγοβράζει, στην κλασική μικρή κοινότητα που κρύβει μόνο ενοχή, αλλά κλείνει τα μάτια γιατί έτσι έχει μάθει να κάνει, γιατί όλοι είναι τόσο βρώμικοι όσο ο διπλανός τους, όλοι κρύβουν τα ίδια νοσηρά μυστικά.

Το ντεκόρ όπου είναι τοποθετημένη η ιστορία είναι ο τέλειος σύμμαχος κι ο Ροντρίγκες ακολουθεί τον αργό ρυθμό του, τα βήματα που προχωρούν δύσκολα μέσα στο έλος, στο χωράφι, στις ρουφηχτρες του υγρού χώματος. Εκεί, στο έλος, κρύβονται εύκολα κι η απέραντη άγνοια, η μοναξιά, το μυστήριο κι ο σκηνοθέτης χρησιμοποιεί τη φύση σα λειτουργικό κομμάτι της πλοκής. Ο ρεαλισμός της ιστορίας αμβλύνεται με τη λευκή φωτογραφία, ξεθωριασμένη, που κάνει τη σκληρή αλήθεια να μοιάζει με όνειρο ή με ανάμνηση. Τη δράση που εκτυλίσσεται στη γη, κυριολεκτικά στο χώμα, ο Ροντρίγκες επιλέγει κάθε τόσο να την κινηματογραφήσει από πάνω, από τον ουρανό, κάθετα, από εκεί απ' όπου ίσως κοιτάζει ένας αμελής Θεός, κάνοντας τους ήρωες και τους κατοίκους της κοινότητας να μοιάζουν με ποπτικά παγιδευμένα σ' ένα γεμάτο αδιέξοδα λαβύρινθο, προσθέτοντας στην αίσθησή του μοιραίου, του κυνισμού που διατρέχει ολόκληρη την ταινία.

Το σεναριακό φινάλε, παρότι είναι τοποθετημένο σε μια υπέροχα σκηνοθετημένη καταδίωξη κάτω από ποτάμια βροχής, μοιάζει εύκολο σε σχέση με τη λεπτομέρεια που προηγείται, η αποκάλυψη του ενόχου ελαφρώς ξεφουσκώνει το build up. Εχοντας, όμως, φτάσει ως εκεί, λίγο σε νοιάζει πραγματικά, μια και ο αληθινός εφιάλτης, εκείνος όχι του φόνου αλλά της ζωής σε μια σκοτεινή χρονική στιγμή, έχει απλωθεί καθολικά, σιωπηλά, πάνω απ' όλη την ταινία και παραμένει, υπέροχα, πολύ μετά το τέλος της.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΡΟΝΤΡΙΓΚΕΖ

Γεννήθηκε το 1971 στη Σεβίλη, Ανδαλουσία, Ισπανία.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

El espía de las mil caras 2016, Το μικρό νησί 2014, Grupo 7 2012, Hispania, la leyenda 2010, After 2009, 7 vírgenes 2005, El traje 2002, El factor Pilgrim 2000, Bancos 2000.